

Honzík a Barunka často stávají na břehu hlubokého moře a zvědavě hledí ke vzdálenému obzoru.

Tam někde je země, o které jim maminka často tak krásně vypráví. Jak asi vypadá město i rodný dům, ze kterého rodiče před mnoha lety odešli, aby si tady v cizině našli práci? Často odtud přichází dopisy od babičky, která by ráda konečně objala svá vnoučata.

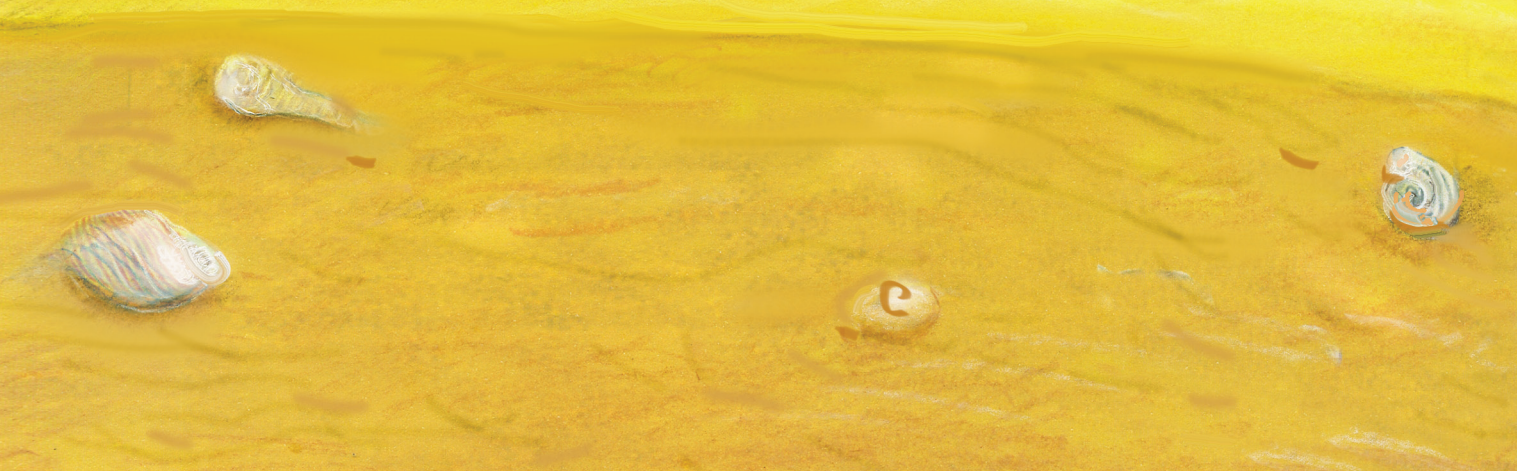
Jednoho dne přišel od babičky opravdu zvláštní dopis. Tentokrát bylo uvnitř ještě jedno modré psaníčko adresované jen dětem a v něm na lístečku bylo krasopisně napsáno:

Honzíku a Barunko,

*brzy uvidíte na obloze mráčkovou loď z duhové mlhy, rosy,
dešťových kapek a slunečkových paprsků. Je to kouzelná loď
a ta vás odnese přes moře, hory a lesy na celé prázdniny sem,
do našeho domu v Praze.*

Moc se na vás těší vaše babička.

Možná že to babička nemyslela tak úplně vážně, ale pravda je, že už druhý den Honzík a Barunka dychtivě vyhlíželi svoji kouzelnou mráčkovou loď.

A když se na obloze konečně objevila,
obě děti ani na chvíli nezaváhaly a vyšplhaly
po lehounkém žebříku rovnou do nadýchaných
peřinek na dně lodi.